

Dialogi 14. Milan mieli parenou (š. 32–33).

- Mila: Pappa tulou, pappa tulou!
- Tuatto: Terveh taloh! Tule šepyä pappua, Mila. A kun makie n’okka šilma on!
- Mila: Oli ikävä šilma.
- Tuatto: Ka miula niisi! Mitä teilä kuuluu?
- Muamo: Šyömäh ristikanša!
- Mila: Läkkä šyömäh, pappa!

Harjotuš 14-1. Paiskua parissa mallin mukah.

- Malli: – Muissa ottua sontikka matkah!
- No onhan miula sontikka matašša.
- Pitänöykö ottua sontikka matkah?
- Ka ota šie varalta.

Sarajan avuan, telefoni, garaasin avuan, lattain, mopikka, kotiavuan, kirjani, sontikka, lämmintä vuatetta, očkat, čakkavoijetta, eväštä.

Harjotuš 14-2. Pane šanat oikieh järješšykšeh. Luaji virkkehet.

Ikävä, miula, šilma, on.

Yškäh, miula, tule.

Šilma, mie, anna, šepyän.

Miula, n’okkua, annatko.

Harjotus 14-3. Arvaa, mi se on? Šanat löyvytäh kirjan šivulta 33.

Še on rikeneh kateissa. Šillä avatah kotiovie.

Vilulla šiällä šivon šen kaklah.

Šiinä riputah avuamet.

Šiinä ollah ulkovuattiet.

Pissän šiih töpšelin.

Kiinitän šiillä muistilapun tauluh.

Muistanen ottua šen matkah, en kaššu vihmašiällä.